

**UNDERVIS-
NINGSHÅNDBOG**

Politiuddannelse baseret på grundlæggende rettigheder

En håndbog for undervisere
af politifolk

Bilag 4. Undervisningseksempler

Dette bilag supplerer håndbogen *Politiuddannelse baseret på grundlæggende rettigheder – En håndbog for undervisere af politifolk* (ISBN 978-92-9491-790-4).

Foto (titelblad og inde): © Shutterstock

FRA – DEN EUROPÆISKE UNIONS AGENTUR FOR GRUNDLÆGGENDE RETTIGHEDER

Schwarzenbergplatz 11 – 1040 Wien – Østrig

Tlf. +43 158030-0 – Fax +43 158030-699

fra.europa.eu – info@fra.europa.eu

[facebook.com/fundamentalrights](https://www.facebook.com/fundamentalrights)

[linkedin.com/company/eu-fundamental-rights-agency](https://www.linkedin.com/company/eu-fundamental-rights-agency)

twitter.com/EURightsAgency

Bilag 4.

Undervisningseksempler

Bilag 4 giver dig en idé om, hvordan andre politiuddannelsesinstitutioner gennemfører deres uddannelseskurser om menneskerettigheder. Hvis du vil vide mere om nogle af disse aktiviteter, finder du de relevante underviseres kontaktoplysninger efter hver øvelse.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Undervisningseksempel 1: Ledelsesprogram om positiv særbehandling – åbning af seminaret	2
Undervisningseksempel 2: Personlige interviews	4
Undervisningseksempel 3: Menneskerettighedsbaseret politiuddannelse i historiske omgivelser, hvor der er begået naziforbrydelser: politiarbejde før og nu	8
Undervisningseksempel 4: Scenariebaseret undervisning	14
Undervisningseksempel 5: Mangfoldighedsuddannelse.....	18
Undervisningseksempel 6: Interkulturel kommunikation – arbejde med folk fra andre kulturer ..	23
Undervisningseksempel 7: Program for menneskerettigheder og terrorbekæmpelse.....	26
Undervisningseksempel 8: Homofobiske og transfobiske hadforbrydelser	28

Undervisningseksempel 1: Ledelsesprogram om positiv særbehandling – åbning af seminaret

Hvad er det tematiske fokus?	Seminarets start er et afgørende og følsomt punkt. Det er vigtigt at overkomme negative forventninger og skabe grundlag for åbne og konstruktive drøftelser.
Hvad er de primære læringsdimensioner?	Indstilling.
Hvad er målene?	<ul style="list-style-type: none"> • At skabe et positivt læringsmiljø. At gøre det klart for deltagerne, at der er plads til at fremsætte kritiske holdninger uden at blive stigmatiseret eller dømt. • At belyse seminarets grundprincipper, såsom respekt, åbenhed og ærlighed. • At forklare forskellen mellem en person og hans eller hendes handlinger.
Hvem er målgruppen?	Alle politibetjente uanset rang og stilling.
Beskriv undervisningseksemplet	<p>Hav fire flipovere klar. Skriv et af følgende fire temaer på hver flipover (åbent sind/lukket sind/hvis jeg lytter/hvis jeg ikke lytter).</p> <p>Inddel deltagerne i fire arbejdsgrupper, og bed hver gruppe om at komme med eksempler inden for et tema (hvis du har et åbent sind, hvordan bliver det så synligt under kurset? Hvis du har et lukket sind, hvordan bliver det så synligt under kurset?). Arbejdsgrupperne arbejder kun med et tema hver.</p> <p>Saml deltagerne i plenum igen, og indsamler resultaterne fra de enkelte arbejdsgrupper (f.eks.: Hvis jeg har et åbent sind [...], vil jeg lytte, vil jeg engagere mig, vil jeg respektere de andre), og tilføj yderligere eksempler fra de øvrige deltagere. Skriv eksemplerne på flipoveren.</p> <p>Indled debatten med spørgsmålet: »Hvorfor har nogen mon et lukket sind?« Indsamler deltagernes erfaringer og udtalelser.</p> <p>Afslut debatten med at sige, at grundene til folks adfærd og holdninger primært skal findes i deres erfaringer, og sørg for at skelne mellem en person og hans eller hendes handlinger.</p> <p>Sørg for, at deltagerne har fokus på dette princip under hele uddannelsesforløbet. Det er et princip, der bør huskes og internaliseres i det daglige politiarbejde.</p> <p>Hæng flipoverne op på væggen, og lad dem blive hængende i lokalet under hele kurset, så du kan vende tilbage til dem i løbet af undervisningen.</p>
Hvilken metode anvendes der?	Arbejdsgrupper, drøftelser.

Rammebetingelser

Foreslået antal deltagere	12-24 deltagere.
Hvordan skal undervisningen foregå?	Deltagerne sidder i en rundkreds. Lokalet skal være stort nok til, at arbejdsgrupperne kan samles omkring flipoverne og diskutere.
Hvor lang tid varer øvelsen?	Mindst 50 minutter.
Hvordan passer denne øvelse ind i den operationelle sammenhæng?	Hvordan påvirker din tankegang den måde, vi leverer vores tjenester til offentligheden på? Hvis alle politibetjente havde et åbent sind, ville vi så have afholdt dette uddannelseskursus? Drøft spørgsmålet.

Hvilke nyskabende faktorer indebærer dette undervisningseksempel?

Øvelsen giver gruppen mulighed for at fokusere på, hvordan succes ser ud, og hvordan succes hænger sammen med holdning og adfærd. Den fungerer også som et værktøj, som gruppen selv kan bruge til at udfordre og støtte hinanden under workshoppen.

Afgørende succesfaktorer

Kom med støttende bidrag. Indtag en støttende attitude, når I debriefer øvelsen, især i forbindelse med den del af øvelsen, der vedrører det lukkede sind. Gør det klart, at en person kan have et lukket sind på grund af manglende erfaring og ikke nødvendigvis på grund af sin personlighed. Overvej, hvordan gruppen kan støtte en person, der rent faktisk har et lukket sind, under kurset.

Du kan ændre »Hvis jeg lytter« og »Hvis jeg ikke lytter« til »Hvis jeg er inklusiv« og »Hvis jeg ikke er inklusiv« eller andre temaer, du mener er relevante for netop din workshop.

Overførbare mønstre

Denne øvelse indfører personligt ansvar i lokalet og understreger de holdninger og adfærdsmønstre, der kan fremme eller hæmme ikke blot læring, men også fremskridt. Den kan resultere i omfattende og tankevækkende drøftelser om, hvordan disse adfærdsmønstre påvirker enkeltpersoner og grupper i politiet eller i offentligheden. Den danner grundlag for forståelsen af rationalet bag menneskerettighederne og anden lovgivning til bekæmpelse af forskelsbehandling. I hænderne på en dygtig facilitator er dette et yderst effektivt værktøj.

Kilde: National Police Improvement Agency, Det Forenede Kongerige, underviser/
ophavsmand: Gamal Turawa: purplefrogsrule@btinternet.com

Undervisningseksempel 2: Personlige interviews

Hvad er det tematiske fokus?	Politiets rolle i et demokratisk samfund.
Hvad er de primære læringsdimensioner?	Viden: at lære om politiets rolle ud fra et menneskerettighedsperspektiv. Indstilling: at respektere alle menneskers værdighed og rettigheder, uanset om de er socialt udstødte, kritiske over for politiet eller lovovertrædere. Færdigheder: at forbedre kommunikationsfærdighederne.
Hvad er målene?	<ul style="list-style-type: none"> • At give begreberne menneskerettigheder og menneskelig værdighed en konkret form i mødet med personer, der typisk opfattes som »politimodstandere«, f.eks. marginaliserede og/eller socialt udstødte personer. • At erkende, at de, der opfattes som »modstandere«, ofte er i besiddelse af værdifuld og omfattende viden og synspunkter, der kan være nyttige for politiet. • At hjælpe deltagerne med at undgå fjendtlige, ringeagtende eller kyniske reaktioner. • At sætte pris på mangfoldighed. • At indtage en anden synsvinkel. • At skabe en følelsesbaseret forståelse af, at de socialt udstødte og de, der kritiserer politiet eller bryder loven, også har ret til at blive respekteret som mennesker, også i konflikt- og stressfyldte situationer. • At gøre det til en vane at se på politiets rolle udefra i sårbare eller vanskeligt tilgængelige gruppers perspektiv.
Hvem er målgruppen?	Dette undervisningseksempel er primært blevet anvendt tidligt i grunduddannelsen og i ledelseskurserne.
Beskriv undervisningseksemplet	<p>De studerende skal hver især føre en samtale med en person, som har været i kontakt med politiet, f.eks. marginaliserede eller socialt udstødte personer, mistænkte forbrydere eller folk af anden etnisk baggrund.</p> <p>1. Indledning: Deltagerne bedes i plenum overveje, hvilke kilder der ligger til grund for deres opfattelse af politiets rolle (eksempler på dette kan være bøger og film, medier, som ofte fremhæver det dramatiske aspekt af politiarbejdet, familie og venner, både dem, der selv arbejder som politibetjente, og dem, der kun sjældent er i direkte kontakt med politiet). Sørg under indledningen for at nævne, at de, der har hyppigst og mest intens kontakt med politiet – og for hvem kontakten med politiet er af afgørende betydning – er dem, der bliver lyttet mindst til.</p>

	<p>2. Forberedelse:</p> <p>a) Gennemgå den akademiske afhandling ⁽¹⁾ vedrørende tilbundsgående samtaler med folk, der er socialt udstødte, om deres kontakt med politiet, som er skrevet af to politibetjente. Drøft den metode, der anvendes til at komme i kontakt med »vanskeligt tilgængelige« befolkningsgrupper, og de resultater, der er af betydning for politiorganisationen.</p> <p>b) Drøft de centrale lyttefærdigheder, f.eks. aktiv lytning, teknikker til at fastslå et symmetrisk forhold under samtalen og til at undgå »confirmation bias« (bekræftelse på formodninger). Deltagerne får udleveret vejledende spørgsmål til samtalen.</p> <p>3. Personligt interview: Deltageren vælger som samtalepartner én, som personen har en negativ opfattelse af.</p> <p>Deltagerens mål med samtalen er at få kendskab til samtalepartnerens erfaringer med politiet. Sæt tilstrækkelig tid af til samtalen!</p> <p>4. Skriftlig rapport: Hver deltager udarbejder en skriftlig rapport (ca. 3-5 sider) om samtalen. Det skriftlige resumé vises først til samtalepartneren for at få dennes feedback og godkendelse. Synspunkter og kendsgerninger bør beskrives omhyggeligt. Der bør om nødvendigt foretages ændringer. Deltagerens personlige overvejelser skal ikke nødvendigvis vises til samtalepartneren. Derefter deles hele rapporten med de øvrige deltagere.</p> <p>5. Drøftelse og feedback: Deltagerne deles op i små debatgrupper og drøfter indgående de enkelte interviews og udveksler deres meninger om dem. Grupperne udvælger et interview, som skal forelægges i plenum.</p> <p>6. Reflekterende hold: Drøft resultaterne af interviewene i plenum via en struktureret refleksionsproces.</p>
Hvilken metode anvendes der?	Gruppearbejde, samtale, drøftelse, refleksion.
Er der en sammenhæng med andre emner?	<ul style="list-style-type: none"> • Sårbare samfundsgrupper • ikkeforskelsbehandling.

(1) Wahlström, M. (2008): Se sig själv från andra sidan. En sammanställning och analys av polisens intervjuer med »motparter« (Se sig selv fra den anden side. En samling og analyse af interviews med »modparter« foretaget af politibetjente). Göteborg universitet (2008). I rapporten analyseres 29 rapporter om interviews med »modparter« skrevet af politibetjente under et kursus i taktikker for politiets styring af større menneskemængder på Sveriges nationale politiakademi. Da den akademiske afhandling kun foreligger på svensk, bør underviserne udarbejde eksempler på rapporter om samtaler, der viser de studerende, hvordan det ønskede resultat ser ud.

Rammebetingelser

Foreslået antal deltagere	12-24 personer.
Hvordan ser den ønskede underviserprofil ud?	Underviserne er et team bestående af en politibetjent (intern) og en adfærdsforsker (ekstern).
Hvordan skal undervisningen foregå?	Deltagerne sidder i en rundkreds.
Hvor lang tid varer øvelsen?	<ul style="list-style-type: none"> • To plus to timer til indledning/forberedelse. • To dage til samtaler og udarbejdelse af rapport. • To timer til gruppearbejde (seks deltagere, ingen underviser til stede) for at drøfte reaktionerne og det, deltagerne har lært af samtalerne, indgående. Efter drøftelsen uddeler grupperne et resumé til de øvrige deltagere. • Fire timer til opfølgende overvejelser (samtlige deltagere og begge undervisere).
Hvordan passer øvelsen ind i den operationelle sammenhæng?	Interviewet har til formål at finde ind til modpartens perspektiver, tanker og følelser i forbindelse med hans/hendes møder med politibetjente i et virkelighedstro miljø, også i en operationel sammenhæng.

Hvilke nyskabende faktorer indebærer dette undervisningseksempel?

Modsat det virkelige liv er deltageren her på lige fod med sin samtalepartner. Mange af de erfarne politibetjente, der foretog disse interviews, følte sig i starten usikre og utrygge ved opgaven. Under samtalen blev denne usikkerhed/utryghed til interesse. Denne proces hjælper med at undgå stereotypering og udvikle evnen til at se alle som værdifulde mennesker, der bør behandles med respekt og værdighed.

Disse samtaler får deltagerne til at opfatte deres »modparter« som eksperter. Det mindsker fristelsen til at se sig selv som overordnet og dermed risikoen for, at deltagerne senere misbruger deres magt under arbejdet. Ud fra denne vinkel er det let at udløse en frugtbar debat om den teoretiske opfattelse af politiets rolle som menneskerettighedsbeskytter.

Afgørende succesfaktorer

Væk nysgerrighed om andres perspektiver. Mange deltagere er ivrige efter at få indblik i politibetjentenes perspektiver, mens de er mindre interesserede i at få kendskab til deres »modstanderes« perspektiver.

Find den rigtige person til samtalen. Deltagerne skal ofte gøre en indsats for at møde en person, de normalt hellere ville undgå.

Modstå refleksionen til at gå i defensiven. Under samtalen har deltagerne ofte lyst til at forklare og forsvare politiets holdninger og handlinger, især hvis samtalepartneren har haft nogle dårlige oplevelser. Hvis de ignorerer denne impuls, får de bedre oplysninger. Deltagernes personlige følelser kan bringes op senere i refleksionsfasen.

Afsæt tilstrækkelig tid. Der skal afsættes tilstrækkelig tid til både samtalen og refleksionsprocessen.

Giv mulighed for at reflektere. Deltagerne skal have mulighed for at reflektere over deres egne udtalte antagelser, der lå til grund for handlinger og vurderinger.

Overførbare mønstre

Mindsker stereotypering og kynisme.

Beviser som udgangspunkt, at den forudindtagne holdning om, at »modparterne« er fjendtlige over for politiet, er forkert.

Hjælper én med at forstå ens egen rolle i forbindelse med konflikthåndtering.

Hjælper én med ikke at udvise respektløs politiadfærd, som udmønter sig i mistillid til og uvilje over for politiet.

Hjælper med at skabe balance mellem opfattelsen af politiet som kriminalitetsbekæmpere, hvor der fokuseres på en »krig« mod kriminalitet og kriminelle, og opfattelsen af politiet som menneskerettighedernes beskytter.

Kilde: Det svenske politiakademi, underviser/ophavsmand: Maria Knutsson:
maria.knutsson@polisen.se

Undervisningseksempel 3: **Menneskerettighedsbaseret politiuddannelse i historiske omgivelser, hvor der er begået naziforbrydelser: politiarbejde før og nu**

Hvad er det tematiske fokus?	Politiets rolle i Nazityskland og dermed forbundne spørgsmål om politiarbejdet i dag.
Hvad er de primære læringsdimensioner?	Viden og indstilling.
Hvad er målene?	<ul style="list-style-type: none"> • At få indsigt i, hvorfor politistyrken ændrer sig ved overgangen fra et demokratisk til et totalitært system. • At identificere strukturer i nazipolitiet og fremtvinge en sammenligning med politistrukturerne i et demokratisk samfund. • At undersøge nazipolitistyrkernes omfattende beføjelser, så deltagerne udvikler en bevidsthed om, hvordan ubegrænset magt i statens institutioner kan true menneskerettighederne. • At forstå, at verdenserklæringen om menneskerettighederne er en reaktion på forbrydelserne mod menneskeheden i Nazityskland. • At drøfte erfaringer og grænsesituationer vedrørende menneskerettighederne under politiets arbejde. • At udvikle nye syn på nødvendigheden af at basere sine handlinger på menneskerettighedsstandarder, f.eks. håndtering af en række handlinger, faktorer som sociale normer og afvigelse, fordeling af ansvaret ved opdeling af arbejdsprocesser, spørgsmål om socialt tilhørsforhold og gruppeidentitet. • At reflektere over situationer i dagens samfund, hvor politiets handlinger er i modstrid med menneskerettighederne. • At få indsigt i mekanismerne i forbindelse med forskelsbehandling, fratagelse af rettigheder og udstødelse.
Hvem er målgruppen?	Politibetjente under uddannelse og unge fagfolk og embedsmænd med flere års arbejdserfaring.
Beskriv undervisningseksemplet	I de tre dage, uddannelseskurset varer, ses Nazitysklands politiaktiviteter ud fra nutidens menneskerettighedsperspektiv, og der ses på forskelle og ligheder mellem menneskerettighederne før og nu. Dette undervisningseksempel omfatter en introduktion på politiuddannelsesinstituttet efterfulgt af to dage ved Neuengamme-mindesmærket, men det er muligt at afholde en forkortet udgave af undervisningen ved et hvilket som helst mindesmærke, hvis øvelsen klart sættes ind i de nationale/lokale rammer og tager højde for politiets rolle i den pågældende periode.

Første dag, sted: politiuddannelsesinstitutionen (tre timer)**1. Start (åbne spørgsmål, drøftelse, film, billeder)**

- Åben drøftelse: jobmotivation, tidligere besøg på mindesmærker.
- Drøftelse om en nyere omstridt tekst om, hvorvidt det stadig er relevant at mindes naziforbrydelserne.
- Filmen »My personal link to the SS«: børn og børnebørn af naziforbryderes syn på forbrydelserne. Træk på deltagernes egne referencer.
- Ældre og nyere billeder af politiet i aktion: Hvilke opgaver havde/har politiet før og nu?

2. Politiet i Nazityskland og dets involvering i forbrydelserne (lydmateriale, arbejde med historiske kilder, præsentation)

- Lydmateriale: vidnesbyrd fra en gerningsmand om forbrydelser begået af patruljebetjente (Ordnungspolizei) i Polen. Drøftelse om motiverne bag og om omfanget af det involverede politis aktiviteter.

Oplysninger om visse forfulgte grupper (homoseksuelle, sinti og romaer) i Nazityskland ved gennemgang af lovtekster.

- Præsentation: Det nazistiske partis kontrol, politiets struktur og opgaver og ændringer i de sociale normer, der lå til grund for politiarbejdet. Disse kan ses i de selvnedbrydende grænser for politiets arbejde i Nazityskland.

Anden dag, sted: Neuengamme-mindesmærket (syv timer)**3. Associativ indledning (billeder og citater)**

- Nyere citater og billeder om emner, der gennemgås på seminaret (f.eks. sinti og romaer, varetægtsfængsling, forebyggelse af kriminalitet).

4. Koncentrationslejrssystemet i Nazityskland (indledende kommentarer og guidet tur)

- Indledende kommentarer: politiets rolle i koncentrationslejrssystemet.
- Guidet tur i det tidligere fangeafsnit og udstillingen om forskellige fangegrupper ved Neuengamme-mindesmærket.

	<p>5. Nærmere gennemgang af centrale aspekter (arbejdsgrupper)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Politibetjente som vagter og fanger i koncentrationslejre. • Politiets involvering i deporteringer/massemord. <p>Tredje dag, sted: Neuengamme-mindesmærket (syv timer)</p> <p>6. Gerningsmændene, håndteringen af forbrydelserne og (forskelle og) ligheder inden for det tyske politi efter 1945 (udstilling, præsentation, drøftelse)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rundtur i udstillingen om vagter/gerningsmænd i Neuengamme-koncentrationslejren. • Drøftelse efter at have set udstillingen, præsentation af håndteringen af forbrydelserne efter 1945: forfølgelse af gerningsmændene og politisk afnazificering. Eksempler på politibetjentes biografier. <p>7. Historiske og aktuelle perspektiver på menneskerettighedsrelaterede spørgsmål (præsentation og drøftelse)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Historisk overblik over verdenserklæringen om menneskerettighedernes oprindelse og udviklingen af international menneskerettighedsbeskyttelse som følge af naziforbrydelserne. Nærmere gennemgang af specifikke artikler i verdenserklæringen, som er relevante for politiarbejdet i dag. <p>8. Nærmere gennemgang af aktuelle menneskerettighedsrelaterede spørgsmål i lyset af forskelle og ligheder efter 1945 (arbejdsgrupper/styrede drøftelser)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Forebyggende politiforanstaltninger – sammenligning med de forebyggende foranstaltninger i Nazityskland. • Behandling af sinti- og romabefolkningen og politiets rolle før og nu. • Varetægtsfængsling før og nu. <p>9. Evaluering af seminaret (feedback og drøftelse)</p> <p>Drøftelse om strukturelle og tematiske forbindelser mellem tidligere og aktuelle debatter.</p>
<p>Hvilken metode anvendes der?</p>	<p>Præsentation, styrede drøftelser, gruppedrøftelser, arbejdsgrupper, lyd- og filmeksempler, arbejde med billeder, historiske dokumenter og casestudier.</p>
<p>Er der en sammenhæng med andre emner?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Forskelsbehandlingsmekanismer. • Udstødelse af marginalgrupper og mindretal. • Eksempler på menneskerettighedskrænkelser i andre institutioner. • Drøftelse af etiske spørgsmål i politiarbejdet.

Rammebetingelser

Foreslået antal deltagere	12-24 personer.
Hvordan ser den ønskede underviserprofil ud?	Underviserne bør være bekendt med Nazitysklands historie og efterdønningerne heraf samt med den aktuelle sociale debat om politiarbejde og menneskerettighedsbaseret uddannelse. Det er muligt at bruge flere undervisere – alle skal ikke nødvendigvis vide alt.
Hvordan skal undervisningen foregå?	Seminarlokale, mindesmærkets udstilling og område.
Hvor lang tid varer øvelsen?	To en halv dag.
Hvordan passer øvelsen ind i den operationelle sammenhæng?	Den formodede interessekonflikt mellem begrænsningerne af politiets beføjelser på grund af menneskerettighederne og formålet med politiets arbejde dukker regelmæssigt op. Nogle politirelaterede principper og regler kan blive opfattet som begrænsninger og set som en hindring for politiets arbejde. Denne øvelse kan hjælpe politibetjentene med at kontekstualisere politiets handlinger og begrænsninger ud fra et menneskerettighedsperspektiv og til at forstå den historiske baggrund for visse politiregler. Den kan også hjælpe med at se, at nogle regler, som eventuelt kan opfattes som hindringer for det daglige politiarbejde, tjener et højere formål, nemlig at respektere og beskytte de grundlæggende rettigheder, hvilket er politiets fornemmeste opgave.

Hvilke nyskabende faktorer indebærer dette undervisningseksempel?

Præsentationer og drøftelser om kontroversielle emner kan hjælpe deltagerne med at lægge stereotyperne fra sig, gøre det lettere for dem at give deres mening til kende uden brug af socialt dannede talemåder og opfordre dem til at reflektere over deres egne holdninger og gruppeidentiteter.

Der lægges vægt på politiet under nationalsocialismen, hvor aktuelle spørgsmål drøftes i lyset af dette historiske perspektiv. Disse forbindelser gør det muligt at indlede kritiske overvejelser om politiet og dets mekanismer samt om den enkeltes adfærd inden for institutionen. Derudover har seminaret til formål at fremme forståelsen af, hvordan politistyrkerne og deres samfundsrolle ændrer sig på tværs af de forskellige samfund.

Forskrifter, der ved første øjekast ser ud til at vanskeliggøre politiarbejdet, bliver lettere at forstå, når de ses ud fra et historisk perspektiv. Seminaret giver deltagerne mulighed for at drøfte og se kritisk på menneskerettighederne og politiets rolle i samfundet for at respektere og beskytte dem.

Samarbejdet mellem politiuddannelsesinstitutionerne og et mindesmærke for en koncentrationslejr vil åbne nye døre for menneskerettighedsuddannelse baseret på historisk viden.

Afgørende succesfaktorer

Skab en forbindelse mellem historiske og aktuelle emner. Dette er den største udfordring. For at deltagerne skal kunne skabe en sådan forbindelse, er det vigtigt at understrege strukturelle (forskelle og) ligheder i politiarbejdet i Nazityskland og politiarbejdet nu til dags for at vise, hvordan de forskellige aspekter er forbundet med hinanden. Underviseren skal skabe en klar forbindelse til samfundet i dag for at sikre, at øvelsen er relevant for det daglige politiarbejde.

Giv deltagerne mulighed for at sætte spørgsmålstejn ved deres eget fag. Når deltagerne ser på polititerrorer i Nazityskland og dens betydning for de aktuelle menneskerettighedsspørgsmål, kan de gå i defensiven, når de identificerer sig for kraftigt med deres eget fag eller føler, at de står for skud. Det er derfor vigtigt at drøfte deres egen forståelse af deres professionelle rolle. Dermed undgås det, at de også føler sig mistænkeliggjort, når politiarbejdet før og nu sammenlignes.

Forstå forskellene mellem naziforbrydelser og menneskerettighedskrænkelser i demokratiske samfund i dag. Naziforbrydelserne afviger fra menneskerettighedskrænkelserne i dag ved mere end blot deres omfang. Det er vigtigt at huske på de forskellige retsgrundlag og forskellene i de former, sådanne krænkelser har. Ved at forstå de menneskerettighedsbaserede værdier og forskrifter i vore dages demokratiske samfund, som også til dels er en reaktion på naziforbrydelserne og andre historiske menneskerettighedskrænkelser, bliver deltagerne i stand til at foretage en mere klar analyse af forskellene mellem totalitære og demokratiske strukturer.

Overførbare mønstre

I deres arbejde konfronteres politibetjentene med borgerlige rettigheder og frihedsrettigheder inden for rammerne af statens tiltag. De har beføjelse til at krænke folks rettigheder, men de har også til opgave at beskytte disse selvsamme rettigheder. Det grundlæggende krav om at afveje sikkerhedsinteresser mod borgerlige frihedsrettigheder i politiets arbejde gælder uanset den nationale kontekst. Gennemgangen af Nazitysklands historie kan øge folks bevidsthed om de grundlæggende menneskerettigheders betydning i dag og om, hvordan institutionerne ændrer sig under forskellige politiske systemer.

De ansatte i andre statslige institutioner står over for lignende udfordringer. De har ofte også særlige beføjelser, som skal udøves ansvarligt. Den tilgang, vi anvender i vores seminarer for politiet, hvor vi fokuserer på selve institutionen, finder derfor også anvendelse i andre sammenhænge, f.eks. seminarer for retsvæsenet eller lokale myndigheder. Undervisning i menneskerettighedsspørgsmål ud fra et institutionshistorisk perspektiv kan derfor også anvendes ved undervisning af statslige institutioner på andre historiske steder eller i undervisningsaktiviteter for multinationale koncerner, uafhængigt af deres nationale kontekst.

Checkliste/materialer

- Flipover og videoprojektor.
- Video- og audiopræsentationer.
- Skriftlige og fotografiske dokumenter til gruppearbejdet.
- Provokerende stimuli for at skabe polemik og livlig debat.

Kilde: Foundation Remembrance, Responsibility and Future (EVZ), KZ-Gedenkstätte Neuengamme og politiakademiet i Thüringen, Tyskland, fælles projekt: »Institutions, Human Rights and the History of Nazi Germany« i programmet »Teaching Human Rights«, underviser/ophavsmand: Ulrike Pastoor, Oliver von Wrochem og Andreas Schneider: Oliver.vonWrochem@bkm.hamburg.de

Undervisningseksempel 4: **Scenariebaseret undervisning**

Hvad er det tematiske fokus?	Praktisk anvendelse af menneskerettighederne. Integreret menneskerettighedstilgang.
Hvilke læringsdimensioner er involveret?	<ul style="list-style-type: none"> • Færdigheder: at handle ud fra situationen med respekt for menneskerettighederne, navnlig proportionalitetsprincippet. • Viden: at lære om de gældende menneskerettigheder ud fra konkrete situationer, proportionalitetsprincippets relevans. • Indstilling: at anerkende politiets rolle som menneskerettighedsbeskytter.
Hvad er målene?	<ul style="list-style-type: none"> • Internalisering af menneskerettighederne gennem praktisk anvendelse af proportionalitetsprincippet, også i stressende situationer. • Politiets rolle som en institution for menneskerettighedsbeskyttelse. • Indhentning af erfaringer gennem feedback og personlig refleksion. • Oplevelse af en situation fra andre perspektiver (gerningsmand, involverede parter, politiet).
Hvem er målgruppen?	Grunduddannelse Den scenariebaserede uddannelse anvendes primært i grunduddannelsens sidste del, når deltagerne allerede har fået praktisk erfaring.
Beskriv undervisningseksemplet	<p>Fase 1: Indledning</p> <p>Overvejelser i plenum og i arbejdsgrupperne om politiets rolle og principperne bag politiarbejdet med hensyn til scenariebaseret undervisning.</p> <p>Deltagerne enes om et sæt operationelle regler vedrørende menneskerettighedsbaseret politiarbejde. Disse regler skal guide dem igennem hele processen. Reglerne hænges op i klasselokalet, og der vises tilbage til dem i de efterfølgende faser.</p> <p>Der opstilles kommunikationsregler for at skabe et respektfuldt og ærligt miljø. Skabelsen af en sådan feedbackkultur er en særdeles vigtig del af læringsprocessen.</p> <p>Deltagerne bliver også bedt om at fremlægge en menneskerettighedsrelateret bog, som de skal læse i løbet af semesteret.</p>

Fase 2: Scenarier

Scenarierne sættes op i specifikke lokaler, der er beregnet til scenariebaseret undervisning. Eksempler på scenarier: vold i hjemmet, anholdelse på et sted med mange mennesker eller standsning af bil.

Scenarie: vold i hjemmet

En erfaren fagmand spiller hovedrollen (aggressor, konflikthens oplysningsmand osv.). Andre deltagere støtter ham eller hende ved at spille de øvrige involverede personers roller. En anden erfaren fagmand er klart markeret (gul jakke) som én, der overvåger situationen. »Skuespillerne« forbereder scenariet. De situationer, der skal spilles, især aggressionerne, er planlagt på forhånd.

De deltagere, der spiller politibetjente (i hold på 2-4 personer, alt efter situationen), får et nødopkald via radioen. De får ingen detaljer, fuldstændig som i det virkelige liv. De skal selv tjekke forholdene ud. Der anvendes uladte røde øvelsespistoler og pebersprays som udstyr.

I scenariet skal politibetjentene håndtere situationen og handle i overensstemmelse med retsreglerne og menneskerettighedsstandarderne. Scenariet varer ca. 10-20 minutter.

Umiddelbart efter scenariet bedes alle »skuespillerne« komme med feedback. Hvordan opfattede de operationen, hvad gjorde de godt? Hvad var svært? Hvordan havde de det i situationen? osv. De personer, der spillede modparter, kommer også med deres syn på situationen (hvordan blev politiets indgreb opfattet? Hvilke følelser afstedkom det? Hvad var med til at nedtrappe problemet?).

Til sidst fremsætter de erfarne fagfolk deres kommentarer til de anvendte taktikker, gældende retsregler og menneskerettigheder samt eventuelle alternativer, der kunne være overvejet.

Scenarie: standsning af bil

Dette scenarie arbejder med kommunikationsfærdigheder. To deltagere spiller bilens fører og passager, der er kørt over for rødt. Politibetjentene skal stoppe bilen og give dem en bøde. Der er flere kommunikationsbarrierer i scenariet, som politibetjentene skal håndtere:

- Bilens fører er hørehæmmet.
- Bilens fører er høre- og talehæmmet.
- Bilens fører og passager (et par) begynder at skændes, efter at politiet har stoppet bilen.
- Bilens fører vil ikke betale bøden og kræver, at den sættes ned.

	<p>Fase 3: Videofeedback og refleksion</p> <p>Når alle deltagere har spillet en rolle, samles de i plenum. Alle scenarier er blevet optaget på video og vises i plenum. Igen bedes deltagerne komme med feedback (først skuespillerne, dernæst de øvrige deltagere og til sidst underviserne), og de kan lære af en detaljeret analyse af deres handlinger og reaktioner.</p> <p>Ud fra eksemplerne påpeger underviserne forbindelsen mellem taktik, professionalisme og menneskerettigheder, og de går i dybden med disse emner.</p> <p>Derudover bedes deltagerne skrive deres overvejelser omkring den scenariebaserede undervisning ned.</p>
Metode	Rollespil i scenarierne, refleksion og drøftelse i plenum.
Er der en sammenhæng med andre emner?	<ul style="list-style-type: none"> • Politiets rolle med hensyn til at beskytte menneskerettighederne. • Involverede materielle menneskerettigheder. • Forbindelse mellem adfærdsmønstre og indstilling.

Rammebetingelser

Foreslået antal deltagere	20-25 personer.
Hvordan ser den ønskede underviserprofil ud?	Mindst to erfarne fagfolk med omfattende viden på menneskerettighedsområdet, gode evner som skuespillere, empati og fleksibilitet til at styre rollespillene og skuespillerne.
Hvordan skal undervisningen foregå?	<p>Klasselokale til forberedelse (fase 1) og refleksion (fase 3) med teknisk udstyr (videokamera og projektor). I forbindelse med feedback og drøftelser anbefales det, at deltagerne sidder i en rundkreds, så de kan se hinanden.</p> <p>Lokaler til scenarier, hvor rollespillene kan spilles i virkelighedstro omgivelser.</p>
Hvor lang tid varer øvelsen?	<p>Indledning (fase 1): kører over hele semesteret.</p> <p>Scenarier: 4-5 timer, alt efter antallet af scenarier.</p> <p>Feedback og refleksion: 4-5 timer, alt efter antallet af scenarier.</p>
Hvordan passer øvelsen ind i den operationelle sammenhæng?	Simulering af situationer fra det virkelige liv og menneskerettighedsrelaterede udfordringer, som politibetjentene vil støde på i deres fremtidige arbejde.

Hvilke nyskabende faktorer indebærer dette undervisningseksempel?

Denne tilgang belyser forbindelsen mellem politiets arbejde og menneskerettighederne. Under analysen af scenarierne kommer der automatisk menneskerettighedsrelaterede spørgsmål op. Menneskerettighederne opfattes ikke som et teoretisk begreb, men som selve grundlaget for politiarbejdet og en logisk del af de taktiske overvejelser.

Den scenariebaserede undervisning letter internaliseringen af menneskerettighederne. Ved at simulere situationer fra det virkelige liv får deltagerne mulighed for at agere i rollespillet og se andre i tilsvarende situationer, hvorved de høster værdifulde erfaringer.

Derudover bliver deltagerne bedt om at reflektere over deres egne handlinger og holdninger. De skal håndtere feedback som en del af læringsoplevelsen. På den måde introduceres de for en læringsproces, som de ideelt set bør følge gennem hele deres karriere.

Afgørende succesfaktorer

Skab en forbindelse mellem menneskerettigheder og politiarbejde. I processen med feedback og refleksion skal forbindelsen til menneskerettighederne blive synlig. Underviseren skal være i stand til at identificere menneskerettighedsrelevante spørgsmål i takt med, at de bliver bragt op i scenarierne, for at fremme deltagerens opfattelse af menneskerettighederne som en integrerende del af deres arbejde.

Vælg et udfordrende scenarie. Underviseren skal være omhyggelig med at finde et scenarie, der passer til deltagerens niveau. Scenarier, der er for udfordrende, kan kræve for meget af deltagerne og skabe frustration og hæmme læringsprocessen.

Skab en feedbackkultur for et hensigtsmæssigt læringsmiljø. Allerede fra starten af skal underviserne skabe en tryk og respektfuld stemning blandt deltagerne. At blive optaget på video under rollespillet og modtage feedback fra de øvrige deltagere og underviserne sætter deltagerne i en udsat og sårbar position. For at skabe et trygt miljø skal underviseren allerede fra starten opstille vejledende principper, som skal overholdes, når der gives feedback i plenum. Feedback skal gives på en empatisk måde og omfatte både positive og negative aspekter, så deltagerne kan bruge bemærkningerne i deres læringsproces. Underviseren bør forsikre deltagerne om, at det optagne materiale enten ikke vil blive anvendt efter dette uddannelsesforløb eller kun vil blive anvendt, hvis alle involverede personer har givet deres samtykke dertil.

Opstil troværdige scenarier. Mens de spiller, skal deltagerne glemme, at de spiller en rolle, og de skal træffe de foranstaltninger, der er nødvendige i den pågældende situation. Det er derfor vigtigt, at scenarierne er så troværdige som muligt, f.eks. at modparterne er dygtige skuespillere, at deltagerne forbereder sig på forhånd, og at lokalerne og scenen er indrettet som i virkeligheden med rekvisitter osv. De erfarne fagfolk bør gribe ind i processen, hvis ikke deltagerne tager situationen alvorligt.

Overførbare mønstre

Den scenariebaserede undervisning bidrager effektivt til internaliseringen af menneskerettighederne. Velopbyggede processer udløser en rig læringsproces. Sådanne processer indeholder en forberedelsesfase, som giver en teoretisk base, scenarier, der giver mulighed for at anvende den integrerede menneskerettighedsbaserede tilgang i praksis, og til sidst en intensiv refleksionsfase med elementer som feedback og selvrefleksion.

Kilde: Politiakademiet SIAK, Østrig, underviser/ophavsmand: Remo Pusca & Thomas Greis:
remo.pusca@gmx.at

Undervisningseksempel 5: Mangfoldighedsuddannelse

<p>Hvad er det tematiske fokus?</p>	<p>Der er fokus på stereotypering, fordomme og forskelsbehandling, reaktioner på dominans, organisationskultur, uacceptabel adfærd og udfordrende metoder.</p>
<p>Hvad er de primære læringsdimensioner?</p>	<p>Dette undervisningseksempel er rettet mod alle tre dimensioner – viden, færdigheder og indstilling – selv om det kun er muligt at ændre en persons indstilling grundlæggende på længere sigt.</p>
<p>Hvad er målene?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • At forklare behovet for bevidsthed om mangfoldighed og lige muligheder. • At opliste og forklare kilderne til fordomme. • At skitsere, hvad der menes med stereotypering, fordomme og forskelsbehandling, at forklare deres negative virkninger og identificere dem i et politimiljø. • At forklare begreberne positiv særbehandling og positiv forskelsbehandling og understrege forskellene mellem de to. • At identificere grupper, der ofte udsættes for stereotypering, fordomme og forskelsbehandling. • At forklare, hvordan politiet eventuelt kan forbedre sit image blandt mindretalsbefolkningen. <p>Disse resultater er udledt af de overordnede resultater i uddannelsesplanen, nemlig:</p> <ul style="list-style-type: none"> • at anerkende det mangfoldige samfund, vi lever og arbejder i, og identificere de individuelle og kollektive behov i dette samfund • at identificere stereotypering, fordomme og forskelsbehandling og anerkende konsekvenserne for den enkelte og for organisationen • at anerkende forskellene mellem positiv særbehandling og positiv forskelsbehandling og betydningen heraf for politiet. <p>Undersøg, udfordr og reflekter over personlige holdninger, værdier og forudfattede meninger.</p>
<p>Hvem er målgruppen?</p>	<p>Denne uddannelse er beregnet for politibetjente, der er under uddannelse (inden for politiet). Disse betjente er ansat på prøve og har kun været ansat i kort tid. De har forinden modtaget et introduktionskursus i deres respektive afdelinger, hvor emnet bevidsthed om mangfoldighed muligvis er blevet berørt, men ikke blev uddybet nærmere.</p>

<p>Beskriv undervisningseksemplet</p>	<p>Deltagerne introduceres først for læringsmålet og de efterstræbte læringsresultater. Lektionerne understøttes af en slidepræsentation. Underviserne i bevidsthed om mangfoldighed forventes at følge strukturen i præsentationen, men de kan bruge materialet på en evolutionær måde for at give deltagerne mulighed for at styre lektionernes »flow« i stedet for deres »indhold«. Målet og læringsresultaterne gennemgås efter hver lektion i et forsøg på at sikre, at de bliver overholdt, og deltagerne har mulighed for at stille yderligere spørgsmål, hvis der er uafklarede punkter.</p> <p>Materialet præsenteres på tre måder i modul 2 i uddannelsesprogrammet for prøveansatte. Efter introduktionen af mangfoldighed i den første uge af kurset indlemmes dele af emnet efterfølgende inden for andre områder af det 10-ugers pensum, og de lokale uddannelsesrådgivere opfordres til at kontakte deltagerne på passende tidspunkter under kurset.</p> <p>Betjentene forventes også at vise deres »respekt for mangfoldighed« i dokumentation indsamlet under den operationelle fase og derefter drøfte de dermed forbundne erfaringer fra den operationelle fase på et senere tidspunkt.</p>
<p>Hvilken metode anvendes der?</p>	<p>Der anvendes mange forskellige »aktiviteter« inden for bevidsthed om mangfoldighed, men generelt anvender de fleste undervisere en teknik, der fremmer interaktionen og udvekslingen af personlige erfaringer i et forsøg på at kontekstualisere de begreber, der arbejdes med.</p> <p>Underviserne i bevidsthed om mangfoldighed står altid til rådighed for deltagerne uden for kursustimerne for at drøfte problematikker, der ikke blev løst under den formelle undervisning, eller som deltagerne ikke ønskede at rejse/drøfte i et åbent forum.</p>
<p>Er der en sammenhæng med andre emner?</p>	<p>Mangfoldighedsprogrammet flettes ind i de andre emner gennem hele uddannelsesforløbet og indgår i det overordnede kursus som et tværgående emne.</p>

Rammebetingelser

Foreslået antal deltagere	Holdene er begrænset til 30 deltagere, og der har allerede været afholdt kurser for under 20 deltagere. Hvis der er flere hold, kan de køre samtidig.
Hvordan ser den ønskede underviserprofil ud?	Underviserne er alle ansat på politiskoler. Alle undervisere i bevidsthed om mangfoldighed har fulgt et »undervisning for undervisere«-kursus afholdt af en godkendt ekstern udbyder. Underviserne kan enten være politibetjente eller civile undervisere, hvoraf nogle er tidligere politibetjente. Underviserne kommer primært fra afdelingerne for uddannelse af prøveansatte, mens udvalgt personale fra andre af politiskolens afdelinger har modtaget undervisning og bistår underviserne på ad hoc-basis.
Hvordan skal undervisningen foregå?	Al undervisning foregår i det samme klasselokale. Selv om de afviger med hensyn til placering, indretning og størrelse, er der tale om lokaler, der er bygget til formålet, og som er udstyret med interaktive whiteboards og videoafspillere.
Hvor lang tid varer øvelsen?	Introduktionen for bevidsthed om mangfoldighed afholdes i 16 lektioner af 45 minutters varighed, i alt 12 timer fordelt over to dage. Det er ikke muligt at sætte nøjagtige tal på den tid, der udelukkende bruges på bevidsthed om mangfoldighed som et integreret element i løbet af kurset, men betjentene har mulighed for at tale med tre lokale uddannelsesrådgivere i hver tre gange 45 minutter (i alt to en kvart time).
Hvordan passer øvelsen ind i den operationelle sammenhæng?	Der gøres en stor indsats for at sætte uddannelsen ind i den operationelle sammenhæng, men det er vanskeligt i denne forbindelse, da deltagerne normalt ikke har nogen operationelle erfaringer med politiarbejde, medmindre de tidligere har arbejdet i en politistøttefunktion eller f.eks. som lokale vagter eller reservebetjente. Til gengæld har alle deltagerne livserfaringer, som de bedes trække på og anvende på emnerne under drøftelserne. Deltagerne mindes regelmæssigt om, at ingen af de afholdte drøftelser er rent teoretiske, og at uddannelsen hænger tæt sammen med det arbejde, de forventes at udføre som politibetjente. Følgende slides, der anvendes under uddannelsen, belyser dette.

	<div style="text-align: right;"> </div> <h2 style="text-align: center;">Assessment</h2> <ul style="list-style-type: none"> This module on 'Diversity' will be directly assessed within this courseand in <u>all aspects</u> of your Police training..... and every minute of your future life as a Police Officer. <p style="text-align: center; font-size: small;">NOT PROTECTIVELY MARKED</p>
	<div style="text-align: right;"> </div> <h2 style="text-align: center;">Community & Race Relations</h2> <p style="text-align: center;">Not just part of your job</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;"> <h3 style="margin: 0;">It is your job !</h3> </div> </div> <p style="text-align: center; font-size: small;">NOT PROTECTIVELY MARKED</p>

Hvilke nyskabende faktorer indebærer dette undervisningseksempel?

Indlemmelsen af mangfoldighed i uddannelsesprogrammet som et tværgående emne og den forbindelse, der skabes mellem mangfoldighed og deltageres erfaringer i den operationelle fase, hjælper deltagerne med at anerkende mangfoldighed som en integrerende del af deres arbejde og ikke som en separat opgave, de er blevet pålagt. Under kursusevalueringerne får undervisningen i bevidsthed om mangfoldighed generelt gode kommentarer med på vejen:

»Interaktive lektioner, god dynamik, fulde af nyttige oplysninger.«

»Lærte meget af det.«

»Meget interessant. Gjorde mig bevidst om ting, jeg ikke tidligere havde tænkt på.«

»Interessant og fornøjeligt.«

»Masser af interaktion og videoer, som understøttede læringen.«

Afgørende succesfaktorer

Denne form for undervisning og den måde, den gives på, afhænger af undervisernes færdigheder og holdninger.

Vælg de bedste fagfolk som undervisere. De, der uddannes til undervisere i bevidsthed om mangfoldighed, bør udvælges blandt de dygtigste fagfolk generelt, og under udvælgelsesprocessen skal de udvalgte kandidater give deres samtykke til at gennemgå en sådan uddannelse og efterfølgende undervise andre. Effektive undervisere i bevidsthed om mangfoldighed *udpeges* ikke bare.

Undgå forvirrende budskaber. Når de er blevet uddannet, skal de undervisere, der forventes at forestå undervisningen i bevidsthed om mangfoldighed, være utvetydige i deres tilgang til emnet, både i ord og handling. Intet er mere undergravende for undervisningen i bevidsthed om mangfoldighed end en »forvirrende« formidling af budskaberne.

Overholdelsen af disse punkter garanterer ikke, at de opstillede mål bliver nået, men hvis ikke punkterne overholdes, vil det næsten med sikkerhed betyde, at målene ikke bliver nået.

Overførbare mønstre

Undervisning på denne måde ser ud til at virke. Deltagerne er modtagelige for den og ser ud til at have forholdsvis let ved at følge de opstillede standarder. Om dette skyldes den undervisning, de har modtaget i bevidsthed om mangfoldighed, eller evner, de allerede havde, inden de kom til tjenesten (forhåbentlig det sidste), er ikke nemt at gennemskue, men ingen deltagere kan fuldende dette uddannelsesprogram uden en grundig, om end ikke udtømmende, viden om mangfoldighedsspørgsmål.

Kilde: Association of Chief Police Officers (ACPOS), den skotske politiskole, underviser/
ophavsmand: Brenda Armstrong: Brenda.Armstrong@spsa.pnn.police.uk

Undervisningseksempel 6: Interkulturel kommunikation – arbejde med folk fra andre kulturer

Hvad er det tematiske fokus?	Interkulturel kommunikation. Ikkeforskelsbehandling.
Hvad er de primære læringsdimensioner?	Viden: andre kulturer og religioner. Indstilling: åbenhed over for andre kulturer, traditioner og respekt.
Hvad er målene?	<ul style="list-style-type: none"> • At bygge bro mellem politibetjente og indvandrersamfund (tillidsopbygning). • At opleve andre perspektiver. • At udvikle interkulturelle kommunikationsfærdigheder. • At fremme/indlede en interkulturel dialog.
Hvem er målgruppen?	Politibetjente op til mellemliderniveau, som stadig er »på gaden«. Deltagelsen er frivillig.
Beskriv undervisningseksemplet	<p>Fase 1: Teori: Lektion i klasselokalet/drøftelse</p> <p>Undervisere af anden etnisk baggrund (russisk, tyrkisk, ghanesisk) introducerer deltagerne for nogle af deres oprindelige kulturers kendetegn og understreger mangfoldigheden af disse kulturelle baggrunde for at undgå at styrke eksisterende stereotyper. I løbet af lektionen drøftes følgende:</p> <ul style="list-style-type: none"> • opfattelsen af kulturer • erfaringer med andre kulturer (deltagernes møder) • opfattelsen af mønstrene i de repræsenterede samfund • misforståelser som følge af manglende viden om og kommunikation med hinanden. <p>Fase 2: E-læring</p> <p>Som hjemmearbejde gennem en 4-5-ugers periode og som forberedelse til fase 3 bedes deltagerne bruge et e-læringsredskab til at forbedre deres viden om de største religioner på verdensplan.</p>

	<p>Fase 3: Møde med samfundene</p> <p>Den sidste del af uddannelseskurset er baseret på et besøg i den lokale moské og hos en afrikansk NGO. Deltagerne har mulighed for at snakke direkte med repræsentanterne for disse samfund, drøfte relevante spørgsmål og udveksle meninger. En fælles (afrikansk eller tyrkisk) middag er også en del af mødet.</p> <p>Opfølgning</p> <p>Som opfølgning på denne workshop er der blevet afholdt fodboldturneringer og fælles madlavningskurser for at arbejde videre med seminarets mål.</p>
Hvilken metode anvendes der?	Mest drøftelser styret af personer fra forskellige samfund. E-læringsredskaber til teorien.
Er der en sammenhæng med andre emner?	Diskriminerende etnisk profilering. Politibetjentenes menneskerettigheder.

Rammebetingelser

Foreslået antal deltagere	Teori – 15 deltagere. I fase 3 deltager der lige så mange repræsentanter for andre samfund som kursusdeltagere i det fælles møde.
Hvordan ser den ønskede underviserprofil ud?	Underviserne bør være ressourcepersoner fra samfund, som politiet ofte møder lokalt. Det anbefales at bruge politibetjente med indvandrerbaggrund som undervisere i fase 1.
Hvordan skal undervisningen foregå?	Deltagerne sidder i en rundkreds i klasselokalet, så de kan se hinanden.
Hvor lang tid varer øvelsen?	Tre dage (to dages drøftelser i klasselokalet og en dags ekskursion til lokalcentre) plus e-læring (faserne strækker sig over et par uger for at give plads til refleksion).
Hvordan passer øvelsen ind i den operationelle sammenhæng?	Politibetjente udfører deres arbejde i et mangfoldigt samfund. Interaktion med alle dele af samfundet uden for politikonteksten og øget viden om forskellige traditioner, religioner og dertil knyttede adfærdsmønstre. Disse erfaringer vil hjælpe politibetjentene i deres interaktioner.

Hvilke nyskabende faktorer indebærer dette undervisningseksempel?

Denne tilgang giver politibetjentene mulighed for at etablere kontakter eller måske endda skabe varige forbindelser til medlemmer af samfund, som de måske ikke normalt selv ville komme i kontakt med. Under hele seminaret (herunder refleksionsperioden i fase 2) opfordres deltagerne til at se tingene i et andet perspektiv for at gøre det lettere at forstå andre kulturer. At bringe tingene ned på det personlige plan og anerkende den enkelte med hans/hendes individuelle behov og bekymringer hjælper ofte med at løse vanskelige problemer og kontroverser.

Afgørende succesfaktorer

Find gode ressourcepersoner. En af de centrale faktorer i en sådan proces er at finde gode ressourcepersoner, der er i stand til at fremme drøftelserne i fase 1 og 3. Underviserne såvel som lokalsamfundets repræsentanter skal være i stand til at håndtere spørgsmål, der ofte er ret kontroversielle og følelsesbetonede, på en konstruktiv måde.

Sørg for, at facilitatoren skaber et trygt miljø. Seminarets overordnede facilitator skal allerede fra starten af skabe et trygt og respektfuldt miljø.

Overførbare mønstre

På et møde opstod der en spændt situation mellem en afrikansk mand og politiet, fordi han var blevet stoppet og kontrolleret på en dårlig måde. »Jeg troede aldrig, vi skulle komme på bølgelængde, men da vi tog af sted, spurgte han: Kigger I forbi igen en anden gang?«.

Kilde: Politiakademiet i Hessen og Maisha e.V. African Women, Tyskland, underviser/
ophavsmand: Udo Groezinger: udo.groezinger@polizei.hessen.de & Virginia Wangare
Grainer: info@maisha.org

Undervisningseksempel 7: Program for menneskerettigheder og terrorbekæmpelse

Hvad er det tematiske fokus?	At bekæmpe terrorisme, at beskytte menneskerettighederne.
Hvad er de primære læringsdimensioner?	Viden: internationale menneskerettighedsstandarder og bedste praksis i kampen mod terrorisme.
Hvad er målene?	At bistå landene i Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) med at forbedre deres overholdelse af de internationale menneskerettighedsstandarder i forbindelse med terrorbekæmpelse.
Hvem er målgruppen?	Overordnede beslutningstagere, offentligt ansatte og fagfolk, der arbejder med terrorbekæmpelse. De fleste af uddannelseskurserne er blevet afholdt for retshåndhævelsespersonale.
Beskriv undervisningseksemplet	<p>Programmet for menneskerettigheder og terrorbekæmpelse i OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR) indeholder et uddannelsesmodul om terrorbekæmpelse og menneskerettigheder samt et sæt ekspertressourcer, navnlig en håndbog om <i>bekæmpelse af terrorisme</i> og <i>beskyttelse af menneskerettighederne</i>. Dette uddannelsesmodul indeholder en omfattende vejledning i grundprincipperne bag den internationale menneskerettighedslovgivning og de internationale menneskerettighedsstandarder. Håndbogen, som indeholder gældende menneskerettighedsstandarder og god praksis i forbindelse med terrorbekæmpelse, er både en selvstændig ressource for fagfolk til udvikling og gennemførelse af strategier og et supplerende opslagsværk i ODIHR's uddannelsesprogram. Håndbogen foreligger på engelsk og russisk og kan bruges som lærebog eller opslagsværk i nationale uddannelsesprogrammer på de nationale politiakademier, i retsinstitutioner eller andre relevante institutioner i OSCE-landene.</p> <p>Håndbogen og uddannelsesmodulet giver et solidt fundament for et overordnet kursus inden for området menneskerettigheder og terrorbekæmpelse.</p>
Hvilken metode anvendes der?	Uddannelseskurset er tilpasset deltagerne og den nationale kontekst. Det skal være praktisk og interaktivt. Derfor anvendes der scenarier og casestudier gennem hele uddannelsesforløbet.
Er der en sammenhæng med andre emner?	Menneskerettigheder og sikkerhed i almindelighed.

Rammebetingelser

Foreslået antal deltagere	Antallet af deltagere varierer sædvanligvis mellem 15 og 25.
Hvordan ser den ønskede underviserprofil ud?	Underviserne har mange års erfaring inden for området menneskerettigheder og terrorbekæmpelse samt med at udvikle og afholde menneskerettighedsbaserede uddannelseskurser. Deltagernes feedback viser, at de sætter pris på undervisere med tidligere politierfaring. Det samme gælder formentlig andre fagfolk, såsom advokater, dommere og anklagere.
Hvordan skal undervisningen foregå?	Undervisningen kan afholdes forskellige steder (nationale politiuddannelsescentre, OSCE's feltoperationer, andre steder).
Hvor lang tid varer øvelsen?	To en halv dag.
Hvordan passer øvelsen ind i den operationelle sammenhæng?	Visse emner passer bedst til en bestemt kontekst. Der skal foretages undersøgelser/analyser af landet og deltagergruppen forud for uddannelsesforløbet. Undervisningen skal skræddersyes efter deltagernes behov.

Hvilke nyskabende faktorer indebærer dette undervisningseksempel?

Deltagerne sætter pris på disse praktiske scenarier, som beskriver en situation eller begivenhed, og hvor deltagerne bliver bedt om at kommentere eller besvare visse spørgsmål. Under uddannelsen præsenterer underviserne scenarierne, som for det meste vedrører situationer fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis, i takt med at de forskellige emner behandles. Efter drøftelserne om de forskellige scenarier beskriver underviserne Menneskerettighedsdomstolens afgørelser for at understrege deres pointe.

Afgørende succesfaktorer

Udvælg scenarierne omhyggeligt. Når deltagerne kan relatere til scenarierne, hjælper det dem med at overføre de internationale menneskerettighedsstandarder til deres daglige arbejde. Feedbacken er meget positiv.

Overførbare mønstre

Scenarierne kan overføres til andre former for uddannelse.

Checkliste/materialer

Håndbog fra OSCE-ODIHR: *Countering Terrorism, Protecting Human Rights*

Kilde: OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR), underviser/ophavsmand: Marina Narvaez: marina.narvaez@odihr.pl

Undervisningseksempel 8: Homofobiske og transfobiske hadforbrydelser

Hvad er det tematiske fokus?	Ikkeforskelsbehandling.
Hvad er de primære læringsdimensioner?	Viden, færdigheder og indstilling.
Hvad er målene?	Uddannelsesaktiviteterne har til formål at skabe tillid mellem politi og LGBTI-samfund (lesbiske, bøsser, biseksuelle, transseksuelle og intersexpersoner) for at gøre det lettere at anmelde og overvåge hadforbrydelser. De har endvidere til formål at forbedre politiets forståelse af LGBTI-personer, så betjentene kan reagere hensigtsmæssigt, når ofrene er til stede.
Hvem er målgruppen?	Uddannelsens målgruppe er politibetjente, der er i direkte kontakt med ofre og viktimiserede samfund, samt politihierarkiet (dem, der er ansvarlige for at træffe de rigtige afgørelser og gennemføre strategier til bekæmpelse af hadvold).
Beskriv undervisningseksemplet	<p>Hadforbrydelser er et klart brud på menneskerettighederne, og den første del af uddannelsen giver et overblik over de nationale, europæiske og internationale instrumenter, der yder beskyttelse mod sådanne forbrydelser.</p> <p>Anden del giver et konkret indblik i de viktimiserede samfunds identiteter, hvor betjentene gøres bekendt med den anvendte terminologi, f.eks. »seksuel orientering«, »transpersoner« og »fordomsbaserede forbrydelser«, og begreberne bag denne og deltager i virkelighedstro rollespil. Der skal udvises fleksibilitet, så uddannelsens begreber tilpasses de forskellige nationale eller lokale forhold. Der skal foretages en tilbundsgående vurdering af uddannelsesbehovene og -målene inden kursets afholdelse. NGO'er kan med deres kendskab til de potentielt viktimiserede samfunds betingelser, miljøer og identiteter hjælpe med at skræddersy et uddannelseskursus efter det lokale eller nationale miljø og med at gennemføre det.</p> <p>Denne uddannelse vedrører ikkeforskelsbehandling og/ eller alle former for hadvold. Den kan suppleres med specifik målrettet uddannelse i homofobiske/transfobiske hadforbrydelser.</p>
Hvilken metode anvendes der?	Rollespil og scenarier, kommunikation og interaktion med de respektive samfund.
Er der en sammenhæng med andre emner?	Ikkeforskelsbehandling, beskyttelse af ofre.

Rammebetingelser

Foreslået antal deltagere	
Hvordan ser den ønskede underviserprofil ud?	Nogle af underviserne kommer fra NGO'er med speciale i LGBTI-personers rettigheder/lokale NGO'er (både nationale og europæiske NGO'er). Andre kommer fra ligebehandlingsorganer som f.eks. Institut for Menneskerettigheder. Også kompetente politiundervisere fra de lokale politimyndigheder er involveret i uddannelsen.
Hvor lang tid varer øvelsen?	Uddannelseskurserne i projektet »Tracing and tackling hate crime« varer i gennemsnit to gange to eller to gange to en halv dag.
Hvordan passer øvelsen ind i den operationelle sammenhæng?	Uddannelsen er primært rettet mod politibetjente, som er i tæt kontakt med ofre for forbrydelser/fordomsbaserede forbrydelser, og skal sikre, at den viden, de får, øger deres forståelse for ofrene. I nogle lande udpeger politiorganisationerne en »forbindelsesofficer«, som får til opgave at opretholde regelmæssig kontakt med de forskellige samfund, herunder LGBTI-samfundene.

Hvilke nyskabende faktorer indebærer dette undervisningseksempel?

Den europæiske afdeling af den internationale sammenslutning af bøsse-lesbiske organisationer ILGA-Europes projekter bygger på eksisterende uddannelsesaktiviteter som f.eks. Institut for Menneskerettigheds. Den identificerede lovende praksis stammer fra lande eller områder, der allerede har udviklet omfattende og alsidige uddannelseskurser for alle politibetjente, fra grunduddannelse til livslang læring, om alle former for fordomsbaseret vold, herunder homofobisk og transfobisk hadvold.

Der findes eksempler på lovende praksis indsamlet af ILGA-Europe i: *Joining forces to combat homophobic and transphobic hate crime. Cooperation between police forces and LGBT organisations in Europe* (september 2010), især det sidste kapitel, som beskriver skotsk og catalansk praksis.

Afgørende succesfaktorer

Anerkend indbyrdes forbundne/fælles mål. En succesfuld uddannelse afhænger i vid udstrækning af LGBTI-NGO'ernes og politiets og myndighedernes anerkendelse af, at deres mål er indbyrdes forbundne, eller at de har fælles mål.

Udvis engagement for at nå disse mål. Når denne betingelse er opfyldt, er det vigtigt, at både det involverede politihierarki og de involverede politibetjente forpligter sig til at nå disse mål, og at NGO'erne gør en tilsvarende indsats for at forstå politikulturen. Gør de ikke det, kan NGO'ernes input vise sig at være mindre værdifuldt. Sammenfattende er tillidsopbygning alfa og omega og en forudsætning for, at samarbejdet mellem NGO'er og politi bliver en succes.

Overførbare mønstre

For så vidt angår det specifikke spørgsmål om homofobisk og transfobisk hadvold, har de to beskrevne projekter til formål at gøre det lettere at overføre sådanne mønstre til andre lande. Undervisningsmaterialet, som er udviklet til projektet »Tracing and tackling hate crime«, er f.eks. allerede blevet oversat og brugt i forskellige nationale sammenhænge (Danmark, Letland og Portugal).

Kilde: Den internationale sammenslutning af bøsse-lesbiske organisationer – ILGA-Europe, underviser/ophavsmand: Joel le Deroff: joel@ilga-europe.org

Links

Projektet »Working with the police & challenging LGBT-phobic hate crime«, koordineret af ILGA-Europe, findes på: http://old.ilga-europe.org/home/issues/hate_crime_hate_speech/projects/ilga_europe_hate_crime_project

Projektet »Tracing and Tackling Hate Crime against LGBT persons«, koordineret af Institut for Menneskerettigheder (ILGA-Europe's partner), findes på: http://old.ilga-europe.org/home/issues/hate_crime_hate_speech/projects/dihr

FRA – DEN EUROPÆISKE UNIONS AGENTUR FOR GRUNDLÆGGENDE RETTIGHEDER

Schwarzenbergplatz 11 – 1040 Wien – Østrig
Tlf. +43 158030-0 – Fax +43 158030-699
fra.europa.eu – info@fra.europa.eu
facebook.com/fundamentalrights
linkedin.com/company/eu-fundamental-rights-agency
twitter.com/EURightsAgency

Publikationskontoret